

I. Introducere

1. Iisus îl urmează pe un profet și poet necunoscut

Anii din urmă i-am petrecut gândindu-mă la Iov. Mărturie stau cărțile pe care i le-am dedicat. În 2008, împreună cu el ajunsesem până aproape de Iisus Hristos. Mai erau de făcut un pas sau doi. Mi s-a părut un lucru simplu și l-am amânat. (1)

M-am întors la Iov, atras de misterul nașterii lui. Așa l-am descoperit pe profetul Al Doilea Isaia, despre care nu s-a știut nimic, în cercul exegeților evrei, până în secolul al XII-lea d.Hr., iar în cel al bibliștilor occidentali până în secolul al XVIII-lea d.Hr. (2) El stătuse ascuns, împreună cu vestirile sale, în sulul cu textul marelui înaintaș din veacul al VIII-lea î.Hr. – Isaia. I-am parcurs, extaziat, profețiile brăzdate de versurile înaripate din *Cântare de mulțumire* ca și de versurile din *Cântarea celor răscumpărați*, care alcătuiesc împreună *Apocalipsa* atribuită incorect tot lui Isaia, ca și profețiile brăzdate de brațele din *Cântecetele Robului lui Iahve*, făcute să-ți înflăcăreze sufletul de același poet și profet neștiut.

În primăvara anului 1947, pe coasta de nord-vest a Mării Moarte, în prima peșteră de la Qumran, au fost descoperite șapte suluri cuprinzând *Cartea proorocului Isaia*, dintre care unul

conține textul complet – deci și partea profetului necunoscut. „Pe baza datelor ortografice și paleografice, sulul se datează la secolul al II-lea î.Hr.” (3, pp. 89-90) Niciun moment nu mi-a trecut prin gând că și Iisus, esenianul care ar fi trăit în secta de la Qumran, unde lectura lui Isaia a deținut un loc important, devenind „normă de credință și rânduirea noii comunități” eseniene după exil (4, p. 115), l-ar fi citit fără să știe acest amănunt. Și chiar dacă m-aș fi gândit, nu aș fi văzut relevanța acestui fapt, întrucât nu intrasem încă hotărât în sanctuarul *Evangheliilor*. Acum, însă...

Nu mai spun cât de fericit am fost să-l găsesc în profetul acesta neluat în seamă pe creatorul genial care a scris minunea poetică despre Iov ! (2) Nici până astăzi, când am început redactarea rezultatelor cercetării privitoare la Iisus, nu mi-am putut da seama cum de am ajuns să explorez acest filon dumnezeiesc de inspirație și geniu poetic care l-a cucerit și pe tânărul Iisus !

Am ales ca text de referință *Evanghelia după Matei* și pentru faptul că face dese trimiteri la texte din *Vechiul Testament*, iar eu vreau să merg pe aceeași cale. Îndemnul „Înapoi la Scriptură !” este actual oricând. Dar fiecare se întoarce în felul său, iar eu o fac având în spate o anumită experiență de lectură a textelor biblice, concretizată în plusul de informație semnalat deja: voi demonstra că, în conceperea Proiectului *Asaltul cerului*, Iisus îl urmează fără să știe pe proorocul și poetul Al Doilea Isaia, mai tânăr cu două secole decât adevăratul Isaia. El a proorocit și a creat spre sfârșitul exilului babilonian (545-539 î.Hr.), fiind și un foarte bun cunoscător al culturii mesopotamiene.

Are vreo importanță această substituție de prooroci pentru destinul lui Iisus ?

Desigur, și una, cred, decisivă ! Este vorba, în primul rând,

de un transfer de autoritate de la Isaia, adevărat șef de școală de profeți, către texte care nu numai că nu au fost vestite de el, aparținând unei alte epoci din istoria poporului evreu, dar autorul lor real era dublat de un mare poet.

Cu atât mai bine pentru ascultător și lector !

Da, dar din această simbioză apare și o mare problemă: *care este contribuția celor doi în formularea vestirilor profetice ? Nu cumva poetul, prin talentul său excepțional, a determinat, într-o măsură mult prea mare, influența vorbelor proorocului asupra lui Iisus ?* Aceste întrebări se înfrățesc în mintea mea cu altele, la fel de pertinente în contextul elaborării Proiectului *Asaltul cerului*: *De unde acest elan volițional suprauman al lui Iisus ? Are El, adică, o anume garanție a împlinirii lui ? S-a mai întâmplat vreodată, în istoria biblică, o situație în care un alt om să aibă o aspirație asemănătoare ? Și dacă da, cu ce rezultat ?*

...Știam că experimentul Iov ducea spre Iisus ca spre un Dumnezeu uman. Dar cum s-a petrecut acest salt și, mai ales, cu ce consecințe pentru înțelegerea experienței lui Iisus, nici măcar nu bănuiam.

2. Logica credinței lui Iisus

Ca după un eveniment abia încheiat, martorii, dezmeticindu-se și înțelegând încet-încet că au trecut prin ceva care nu se petrece oricum și oricând, au început să-și așeze cu grijă în cămărilor minții și ale inimii ce au văzut, au auzit și au trăit, și să-și comunice unii altora aceste mărturii din care își construiau o nouă obârșie de credință. Așa au apărut *Evangheliile*, mai întâi în forma orală, însăilând întru aceeași urzeală petice de vorbe rostite și întâmplări

trăite de Acel Om care, după ce a înviat din morți, S-a înălțat la cer, lângă Tatăl Său. Povestea a mers înainte, pe calea mai sigură de istorie a literei scrise, până a ajuns la noua carte a lui Iisus și a biruinței credinței în El – *Noul Testament*.

Din unele astfel de materiale fragmentare – adevărate relicve meteoritice ale unei explozii cosmice –, noi vrem să reconstituim o mică așezare de gând.

Al cui gând ?

E vorba de gândul nostru condus după *logica credinței lui Iisus*, aceea care L-a ghidat în construcția acestui Proiect epocal – *Asaltul cerului*. Noua așezare de gând este locuită de postulate, principii, noțiuni, corelații pe care le vom descoperi prin lectura încrucișată a *Evangheliei după Matei* (5) și a *Bibliei* (6), ediția din 1968, luată și ea ca referință. Am ales *Evanghelia după Matei* și pentru că este scrisă din punctul de vedere al evreilor, deci așa cum erau și cei care au gândit și cei pentru care s-a gândit Proiectul. Textele pe care le vom afla ca sursă a documentării lui Iisus în procesul elaborării Proiectului *Asaltul cerului* nu sunt aceleași cu citatele la care evangheliștii fac îndeobște trimitere. Motivul acestor diferențe este simplu: dacă Iisus studia profețiile pentru a-Și întări credința în misiunea Sa, evangheliștii aveau în minte „*necesitățile predicării, ale învățământului și ale cultului din cadrul comunității primitive*” (7, p. 35). Acest recurs la profeți trebuie să fi fost o regulă pentru Iisus, aflat în faza de concepție a Proiectului, pentru că ceea ce trebuia împlinit se afla acolo.

3. Viața mea pentru un loc în *Sfânta Scriptură* !

Dacă ar fi fost să mă iau numai după trimiterile evanghelistului către *Vechiul Testament*, cu multe citate redade incorect sau scoase din context, dintre care unele atribuite lui Iisus Însuși, aș fi avut imaginea tulburătoare a cuiva care își caută cu disperare un veșmânt din textele *Sfintei Scripturi*: o haină țesută din cuvintele sale cerești, ori numai câteva petice sublime de binecuvântare divină, ori un semn măcar venit de sus, chiar și o literă sacră !

Și Iisus nu le găsește ?

...Consecințele sunt foarte grave !

Cum așa ?

Dacă Iisus este Hristos Fiul lui Dumnezeu și se face trimitere pentru confirmare la textele *Vechiului Testament* iar El nu se regăsește aici cu această identitate, atunci una din două: ori textele nu conțin vestiri autentice, ori Iisus nu este adevăratul Hristos. Altfel nu se poate !

Calitatea de fiu al lui David Îl ducea în altă parte – la *Regele iudeilor*... Fiul lui Dumnezeu – Unul – Îl arunca prea sus, dincolo de marginile ce cuprind cărțile biblice.

Este Iisus victima Vechiului Testament ? !

Iisus nu Își găsește locul acolo unde îl caută, deși pornește spre marea aventură a vieții Sale tocmai de aici.

Revelația lui să nu poată fi comunicată în cuvintele inspirate de chiar Dumnezeu Tatăl – ce împrejurare ciudată !

Iisus are o imagine de Sine care nu corespunde așteptărilor mesianismului iudaic. Întrebarea lui Ioan Botezătorul – „1,1,3. *Tu ești cel ce trebuie să vină, sau pe altul să așteptăm ?*” – exprimă tranșant neliniștea presimțirii acestei incompatibilități.

Mesianismul lui Iisus are o altă dimensiune determinativă. Felul Său de a fi nu are vigoarea fizică și agresivitatea cu colț de mistreț proprii acțiunii insurecționale de restabilire a unei ordini politice naționale suspendate de sute de ani. Iisus și regele urmaș al lui David nu se pot întâlni niciodată pe pământ în persoana lui. Tocmai de aceea, Iisus vrea să-l ducă pe fiul lui David dincolo de interpretarea iudaică obișnuită: *fiul lui David nu este fiul lui David, ci Fiul lui Dumnezeu*. Și această acțiune temerară își are cauza în faptul că fiul lui David Îl trăgea în jos, ținându-L legat de pământ ca pe un rob. *Iisus luptă pe viață și pe moarte cu această așteptare unică și inflexibilă din conștiința iudaică, pentru a o înlocui cu o alta. El va muri tocmai ca fiu al lui David – rege al iudeilor, pentru a învia ca Fiu al lui Dumnezeu*.

Iar dacă este Fiul lui Dumnezeu înseamnă că are o altă misiune decât aceea a unui fiu al lui David. Atenție la utilizarea de către Iisus a termenului *Fiul lui Dumnezeu* în comparație cu modul cum îl înțeleg profeții *Vechiului Testament* – în speță Al Doilea Isaia ! *La Iisus, Fiul lui Dumnezeu este împlinirea năzuinței vulcanice gata să erupă din adâncurile aparent stinse ale Fiului Omului*. Acțiunea lui terestră nu era orientată către lumea de aici, ci constituia doar un mijloc de a ajunge în împărăția lui Dumnezeu. Iisus este un Om al cerului, dar El nu poate urca lângă Dumnezeu Tatăl fără a-i ajuta și pe ceilalți semeni să ajungă la mântuirea divină.

Iisus Se luptă cu boala, cu demonii din om, iar nu cu ocupantul roman. Dintr-o luptă cu romanii nu avea ce să obțină pentru realizarea idealului Său. De la oamenii tămăduiți aștepta plusul de credință care să-L propulseze spre cer. *El voia să ocupe conștiința poporului ales. Acesta era terenul bătăliei purtate de Iisus*.

... Și iată-mă iarăși cu Iov lângă mine și cu autorul său, Al Doilea Isaia, pregătiți să escaladăm până la nori vârful cel mai înalt al condiției umane – Iisus ! Presupun că la fel s-au adunat Iisus, Ioan și ceilalți frați esenieni atunci când, la început de secol și mileniu, neștiind că vor deschide o eră nouă în istoria umanității, s-au decis să pună în lucru Proiectul conceput în cele mai mici detalii și numit sugestiv *Asaltul cerului*.

Cuprins

I. Introducere	7
1. Iisus îl urmează pe un profet și poet necunoscut	7
2. Logica credinței lui Iisus	9
3. Viața mea pentru un loc în Sfânta Scriptură !	11
II. Dincolo de rama Evangheliei	15
1. Mama sunteți voi !	15
2. Iisus, fiul teslarului	17
3. Împuternicirea lui Iisus	18
III. Iisus și esenienii	21
1. O ipoteză de luat în seamă	21
2. Cum îl citeau esenienii pe Al Doilea Isaia ?	22
3. Gătiți calea Domnului !	26
4. Iată Fiul Meu – Iată sluga Mea	27
5. Obârșia eseniană a lui Iisus	30
IV. Citind împreună cu Iisus	33
Învățătorul dreptății și tradiția de lectură	33

1. Profețiile lui Iezechieel	34
a. Fiul Omului – un nume fără chemători	34
b. Fiul omului din Psalmi	36
c. Profetul Iezechieel și chemarea Domnului	37
d. Fiul omului se face semn divin	39
e. Cum a gândit Iisus ?	41
f. Problema decalajului dintre vestire și împlinire	42
g. Poemul sfârșitului și regizorul divin	46
2. Profețiile lui Al Doilea Isaia	50
a. Domnul m-a părăsit !	50
b. Planul Domnului	52
c. Domnul a zis: Căutați-Mă !	54
d. Serviciile profetului și răsplata lui Dumnezeu	56
e. Profetul Al Doilea Isaia în rol de Dumnezeu	58
f. Slava și urâtenia profetului	59
g. De la Iov la rostul suferinței profetului	63
3. Cartea lui Iov	66
Iisus și Iov	66
4. Fiecare profet cu Dumnezeul său	69
5. De la fiul lui David la Fiul lui Dumnezeu	73
6. Iisus și Sfânta Scriptură	78
V. Proiectul Asaltul cerului	83
1. Caracteristici generale	83
2. Contextul istoric și de credință al apariției Proiectului	86
3. Câteva premise ale Proiectului	90
4. Sarcini de rol în Proiect	93
5. Fructe ale lecturilor lui Iisus	100

a. Formula puterii credinței lui Iisus	100
b. Triada principiilor călăuzitoare	103
1. Cereți și vi se va da	104
2. Căutați și veți afla	106
3. Bateți și vi se va deschide	107
6. Privitor ca la teatru	107
a. O înscenare ca un semn divin	107
b. Scena botezului – un eșec greu de acceptat	109
1. Ce-ați ieșit să vedeți ?	110
2. Un citat incorect	112
3. Ioan Botezătorul este îngerul Ilie	114
4. Martorul superficial	117
5. Un scenariu fără succes la public	118
6. Învățămintele pentru testul final	122
7. Puterea și învățătura lui Iisus	124
VI. Iisus în embrionul morții	127
1. Criza Proiectului și sacrificiul de Sine al lui Iisus	127
2. O vestire ca o amăgire	130
3. Semnele morții și ale învierii lui Iisus	133
4. Apostolii și Iisus nu cred în înviere ?	137
5. Iisus a murit de curând	139
6. Visul lui Iisus devine coșmar	141
7. Întrebarea fatală	146
8. Pendulul lui Pilat	147
9. Iisus în matca primordială	148
10. De ce Dumnezeu L-a părăsit pe Iisus ?	150

VII. A doua naștere a lui Iisus	153
1. Proiectul trece din <i>Evanghelie</i> în <i>Faptele apostolilor</i>	153
2. De ce Mă prigonești ?	155
VIII. Încheiere	159
Bibliografie	163